

Iš rudeninės vėsos Ana įžengė į jaukią restorano šilumą. Čia šurmuliavo restorano lankytojai, grojo muzika — buvo juntama artėjančio savaitgalio nuotaika.

— Staliuką dviem! — šūktelėjo Ana, jausdama kartu ir nerimą, ir su skepticizmu sumišusį nekantrumą — nevykę pasimatymai jai jokia naujiena.

Iš praktikos Ana žinojo: norint sumažinti įtampą reikia rinktis ganėtinai triukšmingas, ne per daug romantiškas vietas. Be to, puikiai tinka patiekalai, skirti keliems asmenims, o trijų standartinų valgių vakarienė — tiesiausias kelias į nesėkmingą pasimatymą, kuris iš pradžių, tikėtina, tave lėtai žudys stumdymusi tarp *rimtai* ir *o kur tu gimei*, kol galiausiai pribaigs pareiškimu *prašau, man tik espresso*.

Žinoma, paprasčiausia būtų nueiti kur nors išgerti be jokios vakarienės. Deja, Ana jau buvo pasimokiusi — taigi jokio alkoholio be užkandos. Tokį sprendimą priėmė po to keisto nuotykių, kai nubudo galutinėje metro stotelėje net nesugebėdama prisiminti, kaip ten pateko, rankoje laikydama plastikinę ananaso formos ledukų laikyklę ir telefoną su vienuolika žinučių — vien tik padrikos mintys ir pornografinės užuominos.

Stebėtinai jauna kietai atrodanti padavėja nuvedė Aną žemyn į tamsų barą rūsyje.

Ana, papuolusi tarp visų tų kostiumuotų žmonių, kurie aki-vaizdžiai čia buvo užsukę tiesiai po darbų, susimąstė, kokie šansai, kad šis vakaras bus toks, kokio ji tikėjosi.

O tikėjosi ji tokio, kurį savoje kalboje galėtų paminėti vyriausiasis pabrolys, kai per jos vestuves sakys kalbą prabangioje salėje, nušviestoje pro aukštus langus krintančių saulės spindulių.

Jei kas dar nežinote, Neilas ir Ana susipažino internete. Esu informuotas, jog Neilą sužavėjo nepaprastas Anos humoro jausmas ir

tai, kad ji užsakė Neilui išgerti jam pačiam to net nepaprašius (trumpa pauzė pasijuokti)...

Ana pusiau išrėkė, pusiau parodė barmenui, ką norėtų užsakyti sau bei savo kompanionui, ir susirado kampa prisiglausti.

Jei sąžiningai, ji niekaip negalėjo pati su savimi sutarti, ar pasimatymas po pažinties internete reiškia garsiai neišsakytą susitarimą pasidulkinti. Dėl šito vis tenka sukti galvą, o čia dar tos įsivaizduojamos vedybės. Iš tiesų Ana netroško ištekti, jai tik norėjosi susirasti artimą žmogų. Juk jai jau trisdešimt dveji, o tas princas ant balto žirgo kaip nesirodo, taip nesirodo. Ana jau pradėjo įtarinėti, kad galbūt jis kur netyčia pasiklydo ir vedė kokią kitą moterį.

Ana akimis perbėgo per bare buvusių žmonių veidus, ieškodama bent ko nors panašaus į tą, kurį buvo mačiusi nuotraukose pažinčių portale. Nors, aišku, bare buvo ganėtinai tamsu, be to, Ana jau buvo įpratusi, kad į internetą įkeltos nuotraukos nuo realybės dažnai gerokai skirdavosi. Į savo paskyrą ji buvo įsikėlusį tik kelias šiek tiek pagražintas nuotraukas, visose kitose vaizdas buvo toks pat kaip realybėje — nesinorėjo, kad susitikti atėjęs vyrukas ja nusiviltų. O vyrai, bent jau Anai taip atrodė, į viską žvelgė kur kas praktiškiau — svarbu moterį prisivilioti į pasimatymą, o kai ji jau bus greta, teliks į darbą paleisti savo žavesį.

— Labas, tu Ana?

Pasisukusi devyniasdešimties laipsnių kampu Ana pamatė linksmi nusiteikusį, visai nepavojingai atrodantį vyruką retėjančiais rudais plaukais, maloniai besišypsantį jai iš baro prietemos. Ir jis vilkėjo „Berghaus“ striukę. Žygiams po kalnus tinkama apranga, nors tikrai nesiruošė į joki žygį. Nėra ką ir pridurti.

Pirmą kartą pamačiusi Neilą Ana suabejojo, ar jis supranta, ką reiškia stilius. Turiu pasidžiaugti, kad šiandien Neilui drabužius išrinko Ana, kitaip jis tikriausiai būtų pasirodęs su savo neperšlampama striuke...

Neilas atrodė draugiškas ir patikimas, tik jam šypsantis matėsi tarpas tarp dantų. Tačiau Anai tai buvo nė motais. Ji tikrai nesivaikė gražuolių, tokie jai tik keldavo įtarimą.

— Aš Neilas, — prisistatė jis, spausdamas Anai ranką ir lenkdamasis, kad galėtų pakštelėti į skruostą.

Ana ištiesė jam skirtą rankoje turėtą kokteilį „Negroni“.

— Kas čia? — paklausė Neilas.

— Čia džinas ir „Campari“. Populiarus gėrimas mano gimtinėje.

— Žinai, bet alus man labiau tiktų.

— A.

Ana patraukė kokteilį, jausdamasi kaip paskutinė kvailė.

Po velnių, negi negali bent jau iš mandagumo išgerti, pagalvojo ji. O tada — vis dėlto gal vieną dieną iš to tiesiog skaniai pasijuoksime.

Tiesą sakant, Ana buvo šokiruota, kai sužinojo, kad Neilas negeria kokteilių, o pirmas jai likęs išpūdis apie Neilą — bičas vos spėjo ateiti, staiga apsisuko ir dingo ieškoti alaus (dar viena pauzė nusijuokti)...

Ana išmaukė savo „Negroni“, neilgai trukus toks pat likimas ištiko ir antrą taurę. O tuo metu, kol ausies būgnelius virpino vieno devyniasdešimtųjų Madonos *gabalo* melodija, apėmė jausmas, kad nors ir Londone, ji yra *visiškai viena*. Aną vėl aplankė ta iki skausmo pažįstama būsena, kai jautiesi visiškai vienišas, nors aplink tave šurmuliuoja tiek žmonių, kad jų skaičius greičiausiai jau viršija visas bare galiojančias priešgaisrinių reikalavimų normas, — jausmas, kad gyvenimas iš tiesų vyksta kažkur kitur, ne čia, nors tuo metu fiziškai esi gyvybe kunkuliuojančiame gyvenimo centre.

Liaukis! Kur pozityvus mąstymas? Ana pakartojo mantrą, kurią buvo sakiusi sau tūkstančius kartų: kiek tikrai laimingų porų per vakarienes yra ne kartą pasakoję, kaip susitikę pirmąkart vienas kitu tikrai nebuvo sužavėti? Ar netgi *nepatiko* vienas kitam?

Ana visai nenorėjo būti moterimi su sąrašiu, pagal kurį vertintų kiekvieną sutiktąjį. Juk tai tas pat, jei ieškotum į virtuvę tinkamų matmenų šaldytuvo ir kabinėtumeisi prie jo šaldiklio dydžio.

Be to, jau po kelių pasimatymų, kurie vyko po pažinties internete, Ana suprato, jog jausmas „štai tas vienintelis“, kurį ji taip

troško surasti, paprasčiausiai neegzistuoja. Ir šiuo atveju labai tiko Anos mamos mėgstamas posakis: jei nori, kad liepsna išsižiebtų, turėsi gerokai patrinti pagaliukus.

— Atleisk, bet keli tokie ir lūžtu kaip negyvas. Tikras gėrimas žudikas, — pasakė Neilas, kuris kaip tik grįžo nešinas „Birra Moretti“ alaus bokalu.

Kiekviena Anos kūno ląstelė tikėjosi, kad Neilas bus ne tik mielas, bet ir turės gerą humoro jausmą.

— Suprantu, tikriausiai ir pati rytoj pasigailėsiu, kad nepasėkiau tavo pavyzdžiu! — stengdamasi perrėkti muziką šūktelejo Ana, o Neilas nusišypsojo. Ana pagalvojo, kad viskas galbūt krypsta ne tokia ir bloga linkme.

Neilas rengė straipsnius vienam apie verslą bei technologijas rašančiam žurnalui. Iš to, kiek jiems jau teko bendrauti, Ana buvo susidariusi įspūdį, jog Neilas — visai padorus, malonus ir patikimas vaikinai. Net sunku patikėti, kad dar neturi žmonos ir vaikų.

Nors internetu bendrauti jiems teko nedaug. Ana buvo uždraudusi sau ilgus internetinius pasiburkavimus po to, kai vienas vaikinai per gerą mėnesį savo sąmojais, žavesiu ir literatūrinėmis aliuzijomis susuko jai galvą taip, kad galiausiai mergina pradėjo gyventi vien tik laukimu, kada gi ateis nauja jo žinutė. Kai susirašinėjimo tema galiausiai pakrypo apie būsimą pirmą judviejų susitikimą, Ana, galima sakyti, jau buvo įsimylėjusi, bet tada jis atsiprašinėdamas pranešė, kad: a) gydomi psichiatrinėje, b) *kaip ir turi* žmoną. Po šito atsitikimo Ana *kaip ir* pakeitė savo elektroninio pašto adresą.

Kai alkoholis pradėjo veikti, Ana suprato, kad ji gan sėkmingai juokiasi iš Neilo vienas po kito beriamų pasakojimų.

Kai galiausiai jie gavo staliuką ir užsisakė, kuo užkąsti išgertą alkoholį — mėsos kukulį, kalmarų ir picos — Ana jau buvo beveik įtikėjusi, kad Neilas yra visai tinkamas kandidatas, su kuriuo būtų verta veltis ir į rimtesnius santykius.

— Ana — nepanašu į itališką vardą? — paklausė Neilas, kol jie šakute pasmeigtus tešloje keptus galvakojo moliusko žiedus mirkė nedideliame majonezo padažo indelyje.

— Čia Aurelianos trumpinys. Baigusi mokyklą susitrupinau. Buvo... per daug įmantrus, bent jau man taip pasirodė, — paaiškino Ana, laikydama delną po šakute, kad ant jos pamautas moliusko gabalėlis, nors ir gerokai pavėluotai, nesugalvotų sprukti į gimtuosius vandenis. — Aš į įmantrybes nelinkusi.

— Aha. Matau, — tarstelėjo Neilas, o jo žodžiai nuskambėjo labai jau nekorektiškai.

Ana laisva ranka nesąmoningai pasičiupinėjo plaukus, kurie, kaip paprastai, buvo susukti į gerokai pasitaršiusį kuodą. Gal ir reikėjo labiau apsitvarkyti. Ir pasidažyti kaip nors kruopščiau, o ne šiaip paskubomis, akių neatitraukiant nuo teliko, pasitepti lūpas rausvu blizgiu. Ana vadovavosi principu, kad nėra reikalo per pirmą pasimatymą vaidinti išsipusčiusios damutės, nes žmogus vėliau gali tavimi labai nusivilti.

— Beje, jie čia turi didelį mėsos kukulių pasirinkimą, — pasakė Ana. — Esu išbandžiusi visus, rekomenduoju.

— Dažnai čia lankaisi? — pasiteiravo Neilas ir Ana pasijuto šiek tiek nepatogiai.

— Na taip. Lankaisi. Su draugais, su bernais.

— Nieko tokio, mums juk jau ne aštuoniolika, nėra reikalo vaidinti nekaltos mergaitės, — pasakė Neilas, o Anai užkliuvo, kad jis vis tiek tęsia tą jai nepatogią temą; nors, kita vertus, gal kaip tik tokiu būdu bandė ją nuraminti.

Pokalbis įstrigo vienos Princo dainos viduryje — atlikėjas kaip tik kaip pašėlęs cypavo apie tai, kad jam su viena moteriške norisi užsiimti kažin kokiais nepadoriais dalykais.

— Tiesą sakant, aš poligamas, — pasakė Neilas.

Rimtai?! Jis rimtai poligamas?

— Kaip sakai? — Ana net pasilenkė arčiau Neilo, kad geriau girdėtų, jos šakutė sustingo kažkur ore.

— Nuo žodžio poligamija. Daug partnerių, kurie vieni apie kitus viską žino.

— Aaa. Dabar supratau!

— Dėl to problemų nebus?

— Baik tu, tikrai ne! — pasakė Ana, gal net šiek tiek per entuziastingai, žaisdama su lėkštėje užsilikusiu maistu ir galvodama: *Nežinau.*

— Netikiu, kad monogamija žmogui yra natūralus dalykas, tačiau žinau, kad daugelis jos ieško. Beje, su tinkamu asmeniu ir aš ją išbandyčiau, — nusišypsavo Neilas.

— O, — *kaip malonu iš tamstos pusės.*

— Ir dar tikriausiai turėčiau paminėti, kad man patinka domiuoti. Tikrai jokio homo, tik hetero, bet su manim tikrai ne nuobodu.

Ana prisivertė nusišypsoti galvodama: „Atsiprašau, bet tokių žodžių mano žodyne nėra.“

Ir kam jai visa šita informacija? Kažkodėl per aklius pasimatymus žmonės skuba atskleisti kuo daugiau asmeninės informacijos.

— Žinai, nesu aš koks visai paplaukęs, — tęsė Neilas. — Taip, esu išbandęs tą reikalą su imbiero šaknimi, bet su skustomis gorilomis neprasidedu. Cha cha cha.

Jis čia apie skutimąsi ir gyvūnus miegamajame? Nusivylimo zoną Ana jau buvo seniai palikusi kažkur ten toli, už nugaros. Dabar ji jau lėkė per visiško sumišimo zoną ir kitame greitkelio išvažiavime rengėsi išsukti, kad tik galėtų iš čia kuo greičiau dingti.

— O tu? — paklausė Neilas.

— Ką aš?

— Kas tau patinka?

Ana prasižiojo, bet žodžiai įstrigo gerklėje. Kaip paprastai panašiais atvejais būna, dabar labiausiai norėtųsi təkštelti *ne tavo reikalas*, bet čia juk pasimatymas, todėl toks pareiškimas turbūt ne labai tinka.

— Na... Tiesiog paprastas seksas.

— Tiesiog paprastas seksas.

O tu, Viešpatėliau. Kaip jai ir liežuvis apsvirtė taip pasakyti. Čia beveik tas pat kaip tada, kai Ana vienai vasarai norėjo įsidarbinti kino teatre, o per atranką jos paklausė:

— Jei savo asmenybę galėtumėte sutapatinti su kuria nors sumuštinio sudedamąja dalimi, kuri dalis būtumėte?

Tada Anos smegenis aptraukė rūkas ir jai kažkaip išsprūdo:

— Sūris.

— Paprasčiausias sūris?

— Paprasčiausias sūris.

— O kodėl?

— Nes jis paprastas.

Paprastas sūris ir įprastas seksas. Kaip ji apskritai tame internete dar drįsta rodytis.

Neilas stebėjo Aną per savo vandens stiklinės kraštą.

— Na, gerai. Iš tavo paskyros supratau, kad esi heteroseksuali, bet kažkodėl linkusi į transseksualumą.

Ana nenorėjo prisipažinti, kad, kalbant sąžiningai, nelabai ir suprato, ką tas sakinyš reiškia.

— Atsiprašau, gal aš čia jau perlenkiau lazda, — tęsė Neilas. — Tiesiog esu už visišką atvirumą. Mano nuomone, daugelis santykių nutrūksta dėl melo, veidmainystės ir apsimetinėjimo, todėl daug geriau iškart pasisakyti, kas iš tiesų esi, ir būti atviram, nelaukti kokio ketvirto pasimatymo, — Neilas pakėlė rankas jai atvirai rodydamas savo delnus ir padrašinamai nusišypsojo. — O kaip tau žaidimai su šlapimu?

Ką gi, ponai ir ponios, kviečiu pakelti taures už šią laimingą porą, už Neilą ir Aną. Už šią raustančią nuotaką, iki dugno. Vėliau pilnos šlapimo pūslės juk dar prireiks (plojimai).

2